

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jacob Thaarup
Sagsnr.: 2009-730-1027
Dok.: JST40002

1. Vedlagt fremsendes til Retsudvalgets orientering Rigsadvokatens redegørelse fra oktober 2009 om straffene i sager om røveri begået i private hjem.

Rigsadvokaten iværksatte i april 2008 en midlertidig underretnings- og forelæggelsesordning i sager om røveri begået i private hjem på baggrund af en øget opmærksomhed om disse sager. Rigsadvokaten ønskede med ordningen at sikre, at det blev fremhævet som en selvstændig skærpende omstændighed, at der var tale om røveri begået i private hjem, og at anklagemyndigheden koordinerede indsatsen og sanktionspåstandene i sagerne.

Justitsministeriet anmodede i januar 2009 Rigsadvokaten om at udarbejde en redegørelse for strafniveauet i sager om røveri begået i private hjem og på grundlag heraf vurdere, om der kan være brug for yderligere initiativer med henblik på at sikre en skærpet strafferetlig vurdering på dette område.

Rigsadvokatens redegørelse omfatter by- og landsretsdomme, der er endeligt afgjort i perioden fra den 14. april 2008 til den 1. juli 2009. Endvidere indgår i redegørelsen én højesteretsdom afsagt den 10. marts 2009 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2009, s. 1410).

Rigsadvokaten har i redegørelsen inddelt de indberettede sager i 3 hovedkategorier. Disse benævnes henholdsvis egentligt hjemmerøveri (kategori 1), røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og indbrud, som udvikler sig til røveri (kategori 3).

Rigsadvokaten anfører, at det navnlig er de egentlige hjemmerøverier,

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

som har givet anledning til den øgede opmærksomhed og den særlige indsats på området. Der sigtes hermed til røverier, hvor gerningsmanden og forurettede ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme.

Rigsadvokaten anfører, at Højesteret i den ovennævnte sag mere generelt udtalte, at indtrængen i privat hjem for at begå røveri er en selvstændig skærpende omstændighed, som må tillægges betydning ved fastsættelse af straffen, og at det også i hovedparten af de øvrige sager om egentligt hjemmerøveri udtrykkeligt af retten er anset som en skærpende omstændighed ved røveriet, at det er begået i privat hjem.

Den samlede gennemgang af de domme, der er omfattet af kategorien egentligt hjemmerøveri, viser efter Rigsadvokatens opfattelse, at straffen herfor ligger i niveauet 2½ til 3 års fængsel, når der ikke foreligger særlig skærpende eller formildende omstændigheder.

For så vidt angår sagerne om røveri i privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af påstået gæld eller lignende (kategori 2) og sagerne om indbrud, som udvikler sig til et røveri (kategori 3), anfører Rigsadvokaten, at domstolene også i disse sager generelt ved straffastsættelsen lægger vægt på, at røveriet er begået i privat hjem. På baggrund af sagernes forskellighed er det imidlertid vanskeligt at udtale sig mere præcist om straffeniveauet for disse sager. Der henvises til redegørelsens afsnit 4.4 og 4.5.

Rigsadvokaten anfører, at den skærpede strafferetlige vurdering, som ligger i anklagemyndighedens påstand om, at det skal anses som en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem, må anses for at have haft indflydelse på domstolenes fastsættelse af straffen i skærpende retning, således at der kan siges at være sket en skærpelse af strafniveauet, navnlig i sagerne om de egentlige hjemmerøverier (kategori 1).

Rigsadvokaten finder endvidere, at der ved højesteretsdommen er fastlagt et vist – strengt – strafniveau for egentlige hjemmerøverier. Det er efter Rigsadvokatens opfattelse endvidere fastslået, at det skal anses for en selvstændig skærpende omstændighed, at røveriet er begået i privat hjem. På den baggrund finder Rigsadvokaten ikke for tiden behov for yderlige-

re initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering på området.

Rigsadvokaten finder, at det under henvisning til den øgede opmærksomhed navnlig i sagerne om egentligt hjemmerøveri (kategori 1) vil være nyttigt at følge strafudmålingen i disse sager i endnu en periode for derved at sikre fortsat opmærksomhed på området. Rigsadvokaten vil således iværksætte en ordning, hvorefter rigsadvokaturen i endnu en periode underrettes om alle by- og landsretsdomme i sager om egentlige hjemmerøverier med henblik på, at rigsadvokaturen i samråd med statsadvokaten kan vurdere spørgsmålet om, hvorvidt dommen bør ankes til skærpelse.

Rigsadvokaten finder derimod ikke anledning til at følge området for sager omfattet af kategori 2 og 3 yderligere, idet disse sager adskiller sig fra de egentlige hjemmerøverier, enten ved, at røveriet er udsprunget af interne stridigheder forurettede og gerningsmændene imellem, eller ved at motivet ikke har været at begå røveri i forurettedes hjem. Sagerne er endvidere meget forskelligartede, hvilket gør det vanskeligt at opstille generelle retningslinjer for strafniveauet for disse to områder.

2. Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Rigsadvokaten. Justitsministeriet er af de grunde, som er anført af Rigsadvokaten, enig i, at der ikke for tiden er behov for yderligere initiativer til sikring af en skærpet strafferetlig vurdering af sager om røverier begået i private hjem.

Justitsministeriet er endvidere enig med Rigsadvokaten i, at det vil være nyttigt at følge strafudmålingen i sager om de egentlige hjemmerøverier i endnu en periode. Justitsministeriet vil anmode Rigsadvokaten om en udtalelse herom inden den 1. november 2010. Udtalelsen vil blive sendt til Folketingets Retsudvalg.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs